BESCHIKKING VAN HET HOF (Derde kamer)
4 juni 1987 *

In zaak 16/86,

G. P., ambtenaar van het Economisch en Sociaal Comité, vertegenwoordigd door B. Liesenberg, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij R. P. Rippinger, advocaat aldaar, 11, boulevard Royal,

verzoeker,

tegen

Economisch en Sociaal Comité, vertegenwoordigd door D. Bruggemann, lid van zijn juridische dienst, als gemachtigde, bijgestaan door R. Dalcq, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Käser, directeur van de juridische dienst van de Europese Investeringsbank, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

verweerder,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité van 22 oktober 1985 houdende afwijzing van de klacht die verzoeker had ingediend ter zake van het verzuim van de administratie om hem in de zin van artikel 24 Ambtenarenstatuut bijstand te verlenen, alsmede tot toekenning van vergoeding voor de morele schade die hij door dat verzuim zou hebben geleden,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: Y. Galmot, kamerpresident, U. Everling en J. C. Moitinho de Almeida, rechters,

advocaat-generaal: M. Darmon
griffier: P. Heim

de advocaat-generaal gehoord,

de navolgende

* Procestaal: Frans.

Beschikking

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 22 januari 1986, heeft G. P., ambtenaar van het Economisch en Sociaal Comité (hierna: ESC), beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van de voorzitter van het ESC van 22 oktober 1985 houdende afwijzing van de klacht die verzoeker had ingediend ter zake van het verzuim van de administratie om hem in de zin van artikel 24 Ambtenarenstatuut bijstand te verlenen, alsmede tot toekenning van vergoeding voor de morele schade die hij door dit verzuim zou hebben geleden.

2 Blijkens het dossier beklaagt verzoeker zich erover dat hij sinds 1983 door V. d. G., een andere ambtenaar van het ESC, wordt beschimpt en bedreigd. In deze zin liet hij de voorzitter van het ESC bij nota van 6 juli 1983 weten dat V. d. G. hem tijdens de algemene personeelsvergadering van 30 juni 1983 in beledigende termen had aangevallen en zijn professionele integriteit en persoonlijke capaciteiten in twijfel had getrokken. Op deze nota antwoordde de secretaris-generaal van het ESC op 9 september 1983 dat hij naar aanleiding van dat incident een gesprek met V. d. G. had gehad en deze ter zake „de nodige opmerkingen" had gemaakt. De brief eindigde met de woorden: „Met dit antwoord op uw klacht over de betrokken ambtenaar beschouw ik deze zaak als afgedaan".

3 Op 24 juni 1985 diende verzoeker een „klacht in de zin van artikel 90 Ambtenarenstatuut in tegen het feit dat de administratie heeft gemeend niet in de zin van artikel 24 Ambtenarenstatuut te moeten optreden tegen de (tegen hem gerichte) bedreigingen, beschimpingen en scheldpartijen".

4 De voorzitter van het ESC wees deze klacht bij besluit van 22 oktober 1985 af, op grond dat verzoeker niet had gespecificeerd welk concreet besluit hij van het tot aanstelling bevoegd gezag verwachtte. Daarop heeft verzoeker het onderhavige beroep ingesteld.

5 Volgens artikel 92, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering kan het Hof in iedere stand van het geding middelen van niet-ontvankelijkheid, welke van openbare orde zijn, in behandeling nemen. Het beslist met inachtneming van het bepaalde in artikel 91, paragrafen 3 en 4 van dit Reglement. Gelet op de gegevens

van de onderhavige zaak, heeft het Hof besloten, met toepassing van deze bepalingen bij afzonderlijke beschikking uitspraak te doen over de ontvankelijkheid van het beroep zonder de mondelinge behandeling te openen.

6 Wil een beroep van een ambtenaar tegen de instelling waartoe hij behoort, ontvankelijk zijn, dan is volgens de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut vereist dat de in die artikelen voorziene voorafgaande administratieve procedure regelmatig is verlopen. Wanneer, zoals in casu, de ambtenaar verlangt dat het tot aanstelling bevoegd gezag jegens hem een besluit neemt, moet hij overeenkomstig artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut een administratieve procedure inleiden met een verzoek aan het genoemde gezag om het gewenste besluit te nemen. De betrokkene kan enkel opkomen tegen het besluit tot afwijzing van zijn verzoek — dat bij uitblijven van een antwoord van de administratie wordt geacht aan het einde van een termijn van vier maanden te zijn genomen —, door binnen een nieuwe termijn van drie maanden een klacht als bedoeld in het tweede lid van artikel 90 van het Statuut bij het tot aanstelling bevoegd gezag in te dienen.

7 Zoals het ESC terecht stelt, is deze door het Statuut dwingend voorgeschreven administratieve procedure in casu niet gevolgd.

8 Aan verzoekers klacht van 24 juni 1985 is immers geen verzoek in de zin van artikel 90, lid 1, van het Statuut voorafgegaan. Verzoeker heeft de administratie dus niet doen weten, welke maatregelen zij jegens hem moest nemen. Zijn tot de voorzitter van het ESC gerichte nota van 6 juni 1983 kan voor de onderhavige procedure niet als zulk een verzoek worden beschouwd. Verzoeker heeft dienaangaande zelf verklaard dat hij, om de zaak te sussen, op dat moment genoegen had genomen met het antwoord van de administratie en daarom zijn actie niet had willen doorzetten. Hoe dit ook zij, de brief van 9 september 1983, waarmee de secretaris-generaal verzoekers nota van 6 juni 1983 beantwoordde, is niet binnen de termijn van drie maanden gevolgd door een klacht op grond van artikel 90, lid 2. De op 24 juni 1985 ingediende klacht is kennelijk tardief.

9 Hieruit volgt dat het beroep niet is voorafgegaan door een regelmatige administratieve procedure, zodat het in al zijn onderdelen, daaronder begrepen de schadevordering, niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

Kosten

10 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Volgens artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering blijven echter de kosten door de instellingen ter zake van beroepen van personeelsleden der Gemeenschappen gemaakt, te haren laste.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer)

beschikt:

1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.

2) Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

Luxemburg, 4 juni 1987.

De griffier

P. Heim

De president van de Derde kamer

Y. Galmot